

◆ L'HORA NOVA ◆

INGENUAMENT

Travessem hores greus en les quals els obrers, sense distinció d'organitzacions sindicals, han de fondre els esforços al servei de la causa antifeixista. Ara més que mai, la unitat de pensament i d'actuació ha d'ésser la consigna inseparable de tots, partits i sindicals, per a vèncer el feixisme, l'agressivitat del qual pren nous impulsos quan ens sap desavinçats i propensos a caure en ple desordre. Només hem de mirar el que passa al Nord per comprendre que l'enemic està a l'aguait de la situació de la nostra rera-guarda, i que la seva moral baixarà o ascendirà segons sigui la nostra conducta. El provocar actituds de irascibilitat, de recels mutus, pot reportar-nos conseqüències fatals, ja que immediatament en sofriria l'organització de la guerra, i, amb la irregularitat consegüent, els lluitadors del front es trobarien abandonats a un trist destí. Treballem de ferm i cerquem per tots els mitjans la compenetració necessària per a triomfar del feixisme i fer possible les aspiracions d'aixecar una societat justa i humana. Les hores tràgiques d'Euskadi han de servir d'estímul al poble de Catalunya per a refermar la seva voluntat irrenunciable de lluitar unit fins que la fera hagi estat abatuda. I per això cal la lleialtat de tots i una veritable germanor proletària, que en els moments de perill, quan la destrucció és una amenaça imminent, l'instint de conservació humana fa de tots un per respondre amb més valor contra tot risc. Res més repugnant, en plena guerra, que l'existència de rencors i passar pel perill d'encendre's lluites internes que ens menarien a la desfeta. Per consciència, per la noblesa dels ideals que cadascú sent, demanem lleialtat a tots; la causa antifeixista ha d'ésser servida sense recels ni desconfiances. El poble ho exigeix, i per a guanyar la guerra, no hi ha altre camí.

ALFIL

EL PRIMER DE MAIG

Enguany, el Primer de Maig ha de concretar-se arreu del món en una allau de protestes contra la barbàrie feixista, que pretén sotmetre'ns al jou de la caterva de militars ineptes i traïdors i de capitalistes de baix instint.

La històrica data, que marca amb lletres de sang l'enèrgic impuls de la classe proletària i que amb el temps s'ha transformat en imposició vigorosa contra l'explotació a l'obrer, serà aquest any tot un símbol.

El Primer de Maig és diada d'internacional solidaritat, i per això, lluny de la nostra Pàtria, germans nostres ens miraran més que mai. I més que mai la nostra gesta serà font brolladora d'exemple i esperances.

Tots els pobles germans, lliures de flagell, commemoraran la jornada, festejant-la.

Els espanyols també la commemorarem. Però serà treballant i lluitant.

La traïdora insurrecció mercenària ens obliga a guerrear contra els mateixos elements que provocaren la caiguda material dels amics mexicans.

Com ells, assolirem nosaltres reeixir en ço que ens atany i en el qual confien tots els assalariats.

La sang criminal però, també gloriosament vessada a Mèxic, regà, assaonadora, la terra proletària i la fecundació ha estat pròdiga. La nostra revolució n'és una planta vigorosa que floreix, i en vèncer als inhumans que volen arrancar-la d'arrel, en recollirem el fruit madurat i abundant.

Al camp rebel la dictadura suprimeix la celebració del Primer de Maig.

Nosaltres, voluntariosament, no el festejarem. Però el nostre Primer de Maig serà més noble, més digne que cap altre, ja que el treball de la rera-guarda i la lluita del front és el millor obsequi, la prebenda més magnífica en honor dels valents mexicans, que no endebades donaren llur vida.

Tal com ells, pensem que si aquesta data es vessa més sang i perdem més amics alliberem companys esclavitzats; la llavor que s'escampa s'espargarà, sana i fructífera, pel món proletari.

Elaborem ara el gaudi de la posteritat. A treballar, doncs, amb fe i entusiasme, rera-guarda. En el front no regatejarem, si cal, la nostra sang.

RAMON VERDAGUER SALA

Martín del Rio (Aragó), 25 abril 1937.